

ויהי בימי אלושוריש הוא אלושוריש הבכור
בחדיו ועד כיש שבע ועשרים ומואת בדיקת
ביתם והם חשבו המלך אלושוריש עד כשא
מוכרתי אשר בשושן הבירה בשנת שביעית
למנוח עשה משהת כבש שריו ועבדיו חיל פס
ומדי הפרתמים ושירי המדינות כפניו
בהרצו את עשר כבוד בלכותי ואמר יקר
תפארת גיבורי ימים רבים שפונים ומואת
זה ומואת ימים האלה עשה המלך ככל
העם הנבואים בשושן הבירה למנוח ועד
השן בשותה שבעת ימים בלוצר גורן בורן
המלך חלף ברפס והכניח אליו בלוצר בורן
ואמרו על גמדי כסת ועמדי שש מות והם
ובסת על רצפת ברת ושש ודר וסלחת השקת
בכדי זהם ובכדי מכלים שנים וין מכלית רב
כיר המלך והשתה ברת אן אנס כי בן יסר
המלך עד כל רב ברתו לעשות כפניו אשר
ואיש גם ושתי המלכה עשתה
משהת נשים בית המלכה אשר למלך
אלושוריש ביום השביעי כשם כל המלך בין
אמר למחזון בותא חרבונו בשנת ואמרת
זה וברכס שבעת הסרטים המשרתים את
פני המלך אלושוריש להביא את ושתי המלכה
לפני המלך בבית מלכות להראות העומד והטוב
את ופיה כי טובה בראיה היא ותמוא המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסרטים
המלך המלך מאי וימתי בעיה בן
המלך לחכמים ידעי העתים כי בן דבר המלך
לפני כל ידעי דת ודת וחרב אלו שרשע שר
אדמות תרשיש מרס מרסא ממואן בשעת
שרי פס ומדי רא פני המלך השנים ראשונה
במוכרית ברת כזה לעשות במוכרית ושתי עש
אשר לא עשתה את באמר המלך אלושוריש
ביד הסרטים ואמר
במוכר לפני המלך והשרים דא על

המלך לבדו עתה ושתי המלכה כי על כל השרים
ועל כל העמים אשר בכל מדינות ודיקת
אלושוריש כי יצא דבר המלכה על כל הנשים
להביות בעתיה בעתיה באמרו המלך אלושוריש
אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה
וזהם הזה האמנות שרית פס ומדי אשר
שמי את דבר המלכה ככל שריו המלך ומדי
בין וקצת את על המלך שם יצא דבר מלכות
מלפניו ויבית ברת פס ומדי ולא יעבור אשר
לא הביא ושתי לפני המלך אלושוריש ומוכרית
זמן המלך לרעותה הטובה ממנה עשנו פתח
המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר בעתיה למנוח ועד השן ויש
הדבר בעני המלך והשרים ויעש המלך כדבר
מייבין ושלל ספרים אל כל מדינות המלך אל
מדינה ומדינה ככתבה ואם עם ועם כפניו
להיות כל איש שרר בביתו ומדינה כפניו
עמו
אמר הדברים האלה כשר וזה
המלך אלושוריש ובר את ושתי ואת אשר עשתה
ואת אשר נזר עליה ואמר עני המלך משהת
יבשתי כלפני נערות בתולת שבות מראת ויפקד
המלך פקדונים בכל מדינות מלכותו ויחלץ את
כל נערה בתולה שבת בראת אל שושן הבירה
אל בית הנשים אל יד הנא סרס המלך שומר
הנשים וזמן המלכה והנערה אשר יעשה בעני
המלך המלך תולת ושתי וישב הדבר בעני המלך
ועש כן
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמוע בן קיש איש ימני
אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלתה
עם יבנה מלך יהודה אשר הגלה בזבוב צר
מלך בבבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת
דוד כי אן לא אב ואם והנערה יפת תאר וטובת
מראה ובמית אביה ואמה קלה מרדכי לו לבית
ויהי בהשבע דבר המלך ויהי בהסבן נערות רבות
אל שושן הבירה אל יד הנא המלך אסתר אל בית

המלך אל יד הנא שמי הנשים ויתב הערה
בעניו וישא יסר מפני ויהם את המלכה
את מוניה לית לה את שבע הנערות
הראיות לית לה מות המלך וישת ואת
לעזותיה לטוב בית הנשים לא הגיה אסתר
את עבה ואת מלכותה כי מרדכי ציה עליה
אשר לא הגיד ובכל יום מרדכי בותה
לפני חצר בית הנשים כדעת את שם אסתר
ימה יעשה בה ובהנע נר נערה נערה לבוא
אל המלך אלושוריש מן היות לה כדעת
הנשים שנים עשר חרש כי בן ימלך אבי
מרוקיה ששה חרשים בשושן המלך וישת
חרשים בשבבים ובמרוקיה הנשים ובדור
הנערה באה אל המלך את כל אשר האמר
נית לה לבוא עמה מבית הנשים עד בורח
המלך בערב היא באה ובבית היא שבה אל
בית הנשים שני אל יד ששעון סרס המלך
שומר הפלגשים לא הביא עוד אל המלך כי
אם חרש בן המלך וסמרה בשם ובתה חר
אסתר בת אבולגיד מרדכי אשר קלה כיו
לבה לבוא אל המלך לא בהשד דבר כי אם
את אשר ואמר הן סרס המלך שמי הנשים
יהי אסתר נשאת אן בעני כל ראיה ותבית
אסתר אל המלך אלושוריש אל בית מלכותו
בחדש העשירי הוא חרש שבת בשנת שבע
למלכותו ויהם המלך את אסתר מכל הנשים
יהטא אן ויסר לפניו בכל הבתולות וישם
בה מוכרית בראשה וימקחיה הלת ושתי
יעש המלך משהת גידו כל שריו ועבדיו
את משהת אסתר והנלה למדינות עשה ויהי
משהת ביד המלך ובהסבן בתולת שנות מרדכי
שבע בשער המלך אן אסתר מדינה מדינה את
עבה כאשר ציה עליה מרדכי ואת באמר
מרדכי אסתר עשה כאשר היה באמנה
אני במים ההם מרדכי יעש בשער

המלך קצת בשנת ותרש שני סרס המלך משמר הדס
ובשתי לשלח יד במלך אלושוריש וידע הדבר למרדכי
ויהי באסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי
השם הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויבית בספר
דברי הימים לפני המלך
האכה צל המלך אלושוריש את המן בן המדינה האנני
וששאו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אלו וכל
עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתוללים כהמן
כי בן צות מן המלך ומרדכי לא פרע ולא ישרו ויהי
ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדינה
אתה עובר את מלכות המלך ויהי באמרו אלו וישו וכל
שמי אלהם יעידו להמן לראות היעמדו בדבר מרדכי כי
היה להם אשר הוא יהי וירא המן כי אן מרדכי ברע
ומשתולל מן המלך אלושוריש וישו בעניו לשלח משרי
לבדו כי הגיד לו את עם מרדכי ובקש המן להשמיד את
כל היהודים אשר בכל מלכות אלושוריש עם מרדכי
בחדש הראשון הוא חרש נסן בשנת שנים עשרה למלך
אלושוריש הפך פור הוא הגורל לפני המן מיום כיום
ומחדש לחדש שנים עשר וזא חרש אר
המן למלך אלושוריש ישו עם אחד מפור ובפרד
בין העמים בכל מדינות מלכותו ודתייהם שנות
מיכל עם ואת דתי המלך אים עשיו ולמלך אן שורה
לתיחם אהם על המלך שם ויבית באמרו יעשיר
אלפים כבר בסך אשקל על ידי עשוי המלכה
לרדבא אבי מן המלך יסר המלך אן
לבערי מעל ידו וימנה לרמן בן המלך אן
האנני צר הדודים ואמר המלך לרמן
הכסף נתן דך והעם לעשות בן כשם בעני יקר
ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום
בו ויבית בכל אשר צוה המן אל אלושוריש
המלך ואכל הפחזות אשר על מדינות
ומדינות ואכל שר עמו מדינה ומדינה
בכרובה ועם יעם כשלוש בשם המלך
אלושוריש נכרם ואלוהם בשבעה המלך
ונשלח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות

המלך להשיב כהן ולתת את כל היהודים מעלה
ועד זמן שם נשים ביום אחרי בשמיטה עשר לחיט טעים
עשר הא ידוש אחר ושיטתם לבן פתשן המלך להחזיק
דת בכל מדינה ומדינה וכלי כלל העמים להיות עתידים
ליום הזה הרעים יצאו דלוחים ברבר המלך והיה תנה
בשטן הבירה והמלך והמן יטבו לשהות העיר יושן
ומורדכי ידע את כל אשר נעשרה
והקיע מורדכי את בגדיו ויכבש שק ואפר יצא בדרך
העיר ויזעק וקרא גדולה ומרה וישא עד לפני שער המלך
כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק ובכס כרני וישיב
פניו מן שער המלך ויהי כניע אבן גדול ליהודים ויטע
ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים והבואה נקרא אסתר
וסריסה ויגדו לה ותתקבל המלכה מאד ותשקל בנשים
להלביש את מורדכי ויכסיר שני בעלי וכל ככל ותקרא
אסתר להתר במסרים המלך אשר העמיד קננת ותצוה
על מורדכי לדעת ביה זה יעל מה זה יצא דברך אכל
מורדכי אל חלום הקיר אשר לפני שער המלך ויצא לו
מורדכי את כל אשר קראו ואת פרשת הבסק אשר אמר
המן לשלול על גגו המלך ביהודיים לאשרם ואת פתשן
כתב הית אשר נתן בשטן להשיבם ונתן לו להראות את
אסתר ולהגיד לה ולקנות עליה לבוא אל המלך להחזיק
לו ולקבש בלפניו על עמה ויבא התר וגיד לאסתר את
דברי מורדכי והאמר אסתר התר ותצוהו אל מורדכי
כל עברי המלך ועם מדינת המלך ויעים אשר כל איש
ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר
לא יקרא אחת רחו להפית לבד פאשר ישיט לו המלך
את שרביט הזה ויהי ואני לא נראהו לבוא אל המלך
זה שלשים יום ויגידו למורדכי את דברי אסתר והאמר
מורדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט ביה
המלך מכל היהודים כי אם הארש תלירשי ביה הזאת
רוח והצלע יעמוד ליהודים מוקדם אחר ואת בית אבנר
תאבדו ופיו יודע אם לעת הזאת הנעת למלכות ותאמר
אסתר להשיב אל מורדכי לך כיום אהבם היהודים הנמצאים
בשטן וזמו עלי ואל תאכלו ואל תהיו שלשרת ימים
ליה יום גם אני ונערי אצום בן ובן אבוא אכל

המלך אשר לא ביה ומאשר אבדתי אבדתי ויעבר מדינה
ויעש בכל אשר צויתו עליו אסתר ויהי ביום דרשתי
ותקבש אסתר מלכות ותעמוד בלוצר בית דהמלך
הפנימית וכל בית המלך והמלך וישב על כסא מלכותו
בבית המלכות וכל פתח הבית ויהי בראות המלך את
אסתר המלכה עומדת בלוצר נשאת לן בעלי וישט המלך
לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ורנע
בראש השרביט ויאמר לה המלך מה קר אסתר המלכה
ומה בקשתך עד רוצי המלכות ויתן קר ותאמר אסתר אם
על המלך שיש יבוא המלך והמן יהיה אם המשתה אשר
לשתינו לו ויאמר המלך ביה את המן לעשות את דבר
אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר
ויאמר המלך לאסתר במשתה הין מה שאלת ונתן לך
וזאת בקשתך עד רוצי המלכות ותעש ותען אסתר ותאמר
שאלתי ובקשתי אם כונאיתי לן בעני המלך ואם על המלך
שוב דלת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן
אם המשתה אשר אעשה להם ויבא אעשה ברבר המלך
ויצא המן ביום ההוא שמו וישב לב בראות המן את מורדכי
בשער המלך ולא קם ולא יע מביד ומלך המן על מורדכי
חכם ותאמר המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת
זרש אשתו ויסקר להם המן את כבוד עשרו ויהי בליו ואלת
בכל אשר גידלו המלך ואת אשר נשאו עמי העליות
ועבדי המלך ויאמר המן לא הביאה אסתר המלכה
עם המלך אל המשתה אשר עשתה לה אם אותו וגם המלך
אני קראו לה עם המלך וכל זה אינו טוה לו בבד ער
אשר אב ראה את מורדכי היהודי בשער המלך ותאמר
לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עין גבה למישים אמה ובבקר
אמר למלך ויתלו את מורדכי עליו וכל עם דהמלך אכל
המשתה שכל יושב הדבר לפני המלך והמן ויעש
העין
להביא את ספר הכתובת הדבר הימים ויהי נהראים לפני
המלך ויבוא כתוב הארש מורדכי על בנתה ויתר שן
פרים המלך בשמור הארש אשר בשטן לשלך יד במורדכי
אחשורוש ויאמר המלך מה נעשה יקר גדולה למורדכי על
זה ואמריו נערי המלך משרתו לא נעשה עמו דבר ואמר

המלך כי בלוצר והמן בא לוצר בית המלך הליצית
לאמר למלך כתובת את מורדכי על העין אשר המן לו
ואמריו נערי המלך אכלו הזה המן עמר בלוצר ויאמר
המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות
באיש אשר המלך רוצה בזה ויאמר המן בלבו בלבו
רוץ המלך לעשות יקר ויתר מביד ויאמר המן אכל
המלך איש אשר המלך רוצה בזה בזה ויאמר המלך בלבו
אשר בלבו בן המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואמר
נתן בזה מלכות בראשו ונתן המלך ויהסס עמי וי
אש משרי המלך הפרתמים והלבוש את האיש אשר
המלך רוצה בקרו והרפיהו על הסים ברחוב העיר
וקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך רוצה בקרו
ויאמר המלך להמן מה קר את הכבוש ואמר המלך
באשר ברת יעשה בן למורדכי היהודי הישב בשער
המלך אל הפל דבר מכל אשר ברת ויקח המן ארבע
המלוש ואת הסוס ויכבש את מורדכי וירכבו ברחוב
העיר וקרא לפניו בכה יעשה לאיש אשר המלך רוצה
בקרו וישב מורדכי אל שער המלך והמן נדחת אכל
ביתו אכל ויחפיו ראשו ויסקר המן כורש אשתו וכל
אהבו אל כל אשר קרהו ויאמר לו חכמיו ורש אשתו
אם מורדכי היהודים מורדכי אשר החליות כלפניו לפני לא
יתכל לו כי נפול תפול לפניו עורם מורדכי עמו וסריס
המלך הניעו ויבדלו להביא את המן אל המשתה אשר
עשתה אסתר ויבא המלך והמן לשהות עם אסתר
המלכה ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה
הין ביה שאלתך אסתר המלכה ונתן לך ימה בקשתך
עד רוצי המלכות ונתן אסתר המלכה ותאמר
אם מצאתי לן בעני המלך ואם על המלך שיש תנחן
לי נפשי בשאלתי וימי בבקשתי כי נמורט אני ועמו
להשיב מיד להרא ולתת ואלו לעבדים ולשפלות
נכסנו הירשתי כי אני דוצר שורש
ויאמר המלך אשורוש
ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זרע הוא
אשר מלא לבו לעשות בן ויהאמר אסתר איש
צר ואוב המן הרע דודה והמן נעצת מורדכי

המלך והמלכה והמלך הם בלוצר מושחת היו אכל
את הבית והמן עמר בלבוש על נפשי בלוצר המלך
כי ראה כי בכותה אכלו הרעה ביה המלך ותקל שם
מיננת הבית אל ביה מושחת הין והמן נפשי על המשתה
אשר אסתר עמיה ויאמר המלך להם נפשי את המלכה
עמי בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן ויהי ויאמר
לרביעה אחר בן הפרסים לפני המלך גם היה הין אשר
עשה המן למורדכי אשר דבר טוב על המלך נמי בבית
המן נמה לרביעה אמה ויאמר המלך הנה עמי ויחפיו
את המן על העין אשר המן למורדכי ויהי המלך
טובה
לאסתר המלכה את בית המן צר היהודים מורדכי בא
לפני המלך כי הניח אסתר ביה הוא לא יוסף המלך את
שבעתי אשר העביר מואמן ויתנה למורדכי והוא אסתר
את מורדכי על בית המן
ויהי המלך ותפל לפני רגליו ותקל ויתחן לו
להעביר את ריעת המן ויאמר ואת מלחשבי אשר ישיב
אסתר ותעיד לפני המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם
מצאתי לן לפני וישר הדבר לפני המלך וישיב ויחפיו
יבית להשיב את הספרים מלשבת המן בן המדינה ויאמר
אשר כתב לאמר את היהודים אשר בכל מדינת המלך כי
איכבה איכל ויראית בלוצר אשר ימצא את עמי ויאמר
אויב המלך באחד מולתי
אחשורוש לאסתר המלכה ולמורדכי היהודי ויהי ביה המן
נתי לאסתר ואני תלו על העין על אשר שכל יו היהודים
ואתם כתבו על היהודים טוב בעיניכם בשם המלך ויאמר
שבעת המלך כי ביה אשר נכתב בשם המלך ויאמר
שבעת המלך אין להשיב ויקרא ספרי המלך בעת ההוא
בחדש השלישי הוא חרש מין בשלושה עשרים ביה
בכל אשר צוה מורדכי אל היהודים ואכל האשורוש
ותפלות ושרי המדינות אשר כהנו ועד כוש שבע
יעשרים ומאה מדינות מדינה ומדינה ככתובה ועם
ועם כלשון ואכל היהודים בכתבה וכלשון ויכרת
בשם המלך אשורוש ויחזקם שבעת

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא
שלחו את ידם ביום ההוא בא מספר ההרועים
בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמשת
מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך ונתן לך ומה בקשתך
עוד ותעש ותאמר אסתר אם על המלך טוב יצא
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום
ואת עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר המלך
להעשיות כן ונתנה דת בשושן ואת עשרת בני המן
תלו ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה
עשר לחודש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש
ובבזה לא שלחו את ידם ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונזח מאביהם
והרגו בשנאיהם חמשה ושבעים אלק ובבזה לא
שלחו את ידם ביום שלוש עשר לחודש אדר ונזח
בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה
והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו
ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו
יום משתה ושמחה על כן היהודים הפריחו
הישיבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר
לחודש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשכוח מנזות
איש לרעהו וכתב מרדכי את הדברים האלה
וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים לקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר
ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כימים
אשר נזח בהם היהודים מאביהם והלחש אשר
נהפך להם מיגזל לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות
אותם ימי משתה ושמחה ומשכוח מנזות איש
לרעהו ומתנות לאביעים וקבל היהודים את אשר
החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי
המן בן המדתא האגז צרר כל היהודים
ושב על היהודים לאבדם והפיל פור
הוא הגורל להבדם ולאבדם ובבזה לפני

המלך אמר עם הספר ישים מושבתו
הרעה אשר חשב על היהודים עקל
ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ על
כן קראו לימים האלה פורים על שב
הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת
וכה ראו על ככה ומה הגיע אליהם
קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם
ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה
ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה ויהימים
האלה זכרים ונעשים בכל דור ודור
משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף
מזרעם וכתב אסתר
המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי
את כל תקף לקים את אגרת הפורים
הזאת השנית וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ועשרים ומאה
מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
ואמת לקים את ימי הפורים האלה
בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם ומאמור אסתר קים
דברי הפורים האלה ונכתב
בספר וישם המלך
אחשורש מס על הארץ ואיי הים וכל
מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת
מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
מדי ופרס כי מרדכי היהודי משנה
למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצו
לרב אחיו דרש טוב לעמו ודרש
שלום לכל זרעו